

กสม. ๒

รายงานผลการตรวจสอบ

การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๒๔ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๗/๒๕๖๔

เรื่อง ความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติ กรณีกล่าวอ้างว่า มีการเลือกปฏิบัติต่อผู้ติดเชื้อ เอชไอวีในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรมฅาปนกิจสงเคราะห์

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง ชมรมฅาปนกิจสงเคราะห์ เครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน ██████████ จังหวัดสกลนคร

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ที่ไม่แสวงหากำไร ทำหน้าที่ในการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ในจังหวัดสกลนคร ผู้ร้องได้รับเรื่องร้องเรียนจากกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี ██████████ จังหวัดสกลนคร ว่า ผู้ถูกร้องซึ่งเป็น ชมรมฅาปนกิจสงเคราะห์กำหนดลักษณะต้องห้ามผู้ติดเชื้อเอชไอวีในการสมัครเข้าเป็นสมาชิกชมรม ฅาปนกิจสงเคราะห์ ตามระเบียบชมรมฅาปนกิจสงเคราะห์ เครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน ██████████ จังหวัดสกลนคร พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๖ ทำให้กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีต้องตกอยู่ใน ภาวะที่ยากลำบาก โดยผู้ร้องได้หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาพร้อมกับศูนย์ดำรงธรรม ██████████ จังหวัดสกลนครแล้ว แต่ไม่ปรากฏว่ามีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ร้องเห็นว่าการกำหนดลักษณะต้องห้าม ดังกล่าวเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี และทำให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวี เสียสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับ จึงขอความเป็นธรรม

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นเรื่องความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติ ซึ่งอยู่ในหน้าที่และ

/อำนาจของ...

อำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ
ตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการ
ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยพิจารณาจากการชี้แจงข้อเท็จจริงและ
พยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๑) หนังสือ [REDACTED] ลับ ค่วนที่สุด ที่ สน [REDACTED] ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม
๒๕๖๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒) รายงานการประชุมเพื่อรับฟังข้อเท็จจริงจากผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง และหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมภริทัตโต ชั้น ๓ ศาลากลางจังหวัดสกลนคร
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

๓) บันทึกการให้ถ้อยคำทางโทรศัพท์ของผู้ร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓

๔) หนังสือผู้ถูกร้อง ที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงเลขาธิการ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๕) หนังสือสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง สาขา ๖ ที่ [REDACTED]
ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๖) หนังสือสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ที่ [REDACTED]
ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๔. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง
ฝ่ายผู้ถูกร้อง บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชน
ที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า ผู้ถูกร้องก่อตั้งขึ้นโดยอาศัยความร่วมมือกันของสมาชิก
กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองภายในเขตพื้นที่ [REDACTED] จังหวัดสกลนคร ไม่มีหน่วยงานของรัฐ
หรือเอกชนใดสนับสนุนงบประมาณ และไม่ได้จดทะเบียนให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการพาณิชย์
สงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกของชมรมมีเงินทุนในการพาณิชย์สงเคราะห์ศพ
เมื่อเสียชีวิต มีหลักประกันในการกู้เงินจากกองทุนหมู่บ้าน สร้างความสามัคคี เกื้อกูล ช่วยเหลือซึ่งกัน

/และกัน...

และกันระหว่างเหล่าสมาชิก และพัฒนาศักยภาพ ชีตความสามารถของสมาชิกในการทำงานเป็นกลุ่ม และบริหารจัดการกองทุนการเงิน ซึ่งผู้ถูกร้องได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้เข้าเป็นสมาชิกของชมรม ฌาปนกิจสงเคราะห์ ในระเบียบข้อบังคับชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์ เครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน ██████████ ██████████ จังหวัดสกลนคร ฉบับที่ ๖ แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. ๒๕๖๑/๒) ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ ว่า ต้องไม่เป็นผู้ป่วยโรคร้ายแรง ได้แก่ โรคมะเร็งทุกชนิด ไวรัสตับอักเสบนิตรุนแรง โรคตับ โรคไตวาย เบาหวานชนิดต้องให้อินซูลิน โรคตับวาย โรคอัมพาต โรคโปลิโอ โรคปอดระยะสุดท้าย และติดเชื้อ เอชไอวี นอกจากนี้ ยังห้ามมิให้ภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช รวมถึงผู้วิกลจริต จิตฟั่นเฟือน หรือไม่สมประกอบ เข้าเป็นสมาชิกด้วย

เมื่อประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๑ มีผู้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรม ██████████ ขอให้ประสานประธานผู้ถูกร้องเพื่อทบทวนระเบียบการรับเข้าเป็นสมาชิกของผู้ถูกร้อง โดยประธาน ผู้ถูกร้องได้นำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ แต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุม ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ประชุมร่วมกับนายอำเภอ ██████████ คณะกรรมการของผู้ถูกร้อง และ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ที่ห้องประชุมศาลากลางจังหวัดสกลนคร เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้น โดยที่ประชุมมีความเห็นร่วมกันให้ผู้ที่ประสงค์เข้าเป็นสมาชิกของผู้ถูกร้อง สมัครเข้าเป็น สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ██████████ ซึ่งเป็นภูมิลำเนาเสียก่อน เพื่อให้มีคุณสมบัติ ตามที่ผู้ถูกร้องกำหนด แล้วให้นำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีเพื่อพิจารณาการสมัครเป็น สมาชิก แต่ไม่ปรากฏว่ามีผู้สมัครสมาชิกกองทุนหมู่บ้านดังกล่าวแต่อย่างใด ทั้งนี้ สำนักงานกองทุน หมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ สาขา ๖ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลเครือข่ายกองทุน หมู่บ้านและชุมชนเมืองในพื้นที่จังหวัดสกลนคร ได้แจ้งไปยังประธานผู้ถูกร้องเพื่อให้ดำเนินการ จดทะเบียนฌาปนกิจสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการฌาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยให้ปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินกิจกรรมฌาปนกิจสงเคราะห์ของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและ ชุมชนเมือง ซึ่งสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติได้แจ้งไปยังหัวหน้าสำนักงานกองทุน หมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ สาขา ๑-๑๓ ทราบและแจ้งประสานเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและ ชุมชนเมือง รวมถึงกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในพื้นที่ให้ได้รับทราบและถือปฏิบัติ ตามหนังสือ ที่ ฝปก. ๐๖๐๒/ว ๑๔๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ และหนังสือ ที่ ฝปก. ๐๖๐๒/ว ๑๗๖ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ด้วยแล้ว ขณะจัดทำรายงานผลการตรวจสอบฉบับนี้ ผู้ถูกร้องยังไม่ได้ดำเนินการ ในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด

/กรณี...

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า การที่ผู้ถูกร้องกำหนดลักษณะต้องห้ามผู้เข้าเป็นสมาชิกชมรมณาปนกิจสงเคราะห์ว่าต้องไม่เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวีนั้น เป็นการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามคำร้องเกี่ยวข้องกับความเสมอภาคของบุคคลตามที่ได้รับ การรับรองและคุ้มครองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ ซึ่งสรุปได้ว่า บุคคลย่อมเสมอภาคในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าจะด้วยเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่อง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทาง เศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้ โดยหลักการตามรัฐธรรมนูญดังกล่าว กติการะหว่างประเทศ ว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights: ICESCR) ซึ่งเป็นหนังสือสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม ให้การรับรองไว้ในข้อ ๒ วรรคสอง ในทำนองเดียวกันว่า รัฐภาคี แห่งกติกานี้รับที่จะประกันว่า สิทธิทั้งหลายที่ระบุไว้ในกติกานี้จะใช้ได้โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ ในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือความคิดเห็นอื่นใด ชาติหรือ สังคมดั้งเดิม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่น ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม (Committee on Economic, Social and Cultural Rights) ได้มีคำแนะนำทั่วไป^๑ ว่าด้วยการ ห้ามเลือกปฏิบัติ ตามข้อ ๒ วรรคสอง แห่งกติกาดังกล่าว ว่า คำว่า “other status” แสดงให้เห็นว่า เหตุแห่งการเลือกปฏิบัติตามที่กติกาฯ กำหนดไว้นั้นสามารถเพิ่มเติมได้อีก เนื่องจากธรรมชาติของการ เลือกปฏิบัติที่มีความหลากหลายสอดคล้องกับบริบทและการพัฒนาตามกาลเวลา ดังนั้น การปฏิบัติ ที่แตกต่างกันเพราะเหตุอื่นใดซึ่งไม่สามารถหาเหตุผลและวัตถุประสงค์ที่ยุติธรรมได้ก็สามารถพิจารณา เหตุนั้นเป็นเหตุแห่งการเลือกปฏิบัติได้ นอกจากนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (United Nations Commission on Human Rights: UNCHR) ได้มีข้อมติ ที่ 1995/44 เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๘ (ค.ศ. 1995) และ ที่ 1996/43 เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๓๖ (ค.ศ. 1996) เรื่อง การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในบริบทของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ยืนยันคำว่า “other status”

ในกฎหมาย...

^๑ General Comment No.20, Non-discrimination in economic, social and cultural rights (art.2, para.2, of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights), Forty-second session Geneva, 4-22 May 2009, p.8

ในกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศนั้น ให้ตีความรวมถึงสถานะทางสุขภาพ รวมทั้งผู้ติดเชื้อ เอชไอวี/เอดส์ ด้วย

เมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติการฉ้อโกงการฉ้อโกง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินกิจการฉ้อโกงการฉ้อโกงแล้ว พบว่า มาตรา ๔ ของกฎหมายดังกล่าวให้ความหมายของการฉ้อโกงการฉ้อโกงไว้ หมายความว่า กิจการที่บุคคลหลายคนตกลงเข้าร่วมกันเพื่อทำการฉ้อโกงซึ่งกันและกันในการจัดการศพ หรือจัดการศพและศพครอบครัวของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ตกลงเข้าร่วมกันนั้นซึ่งถึงแก่ความตาย และมีได้ประสงค์จะหากำไรหรือรายได้เพื่อแบ่งปันกัน และมาตรา ๑๔ ได้บัญญัติให้คุณสมบัติของสมาชิก หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการรับสมาชิกให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยพบว่าเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ออกประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง คุณสมบัติของสมาชิก หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการรับสมาชิกของสมาคมฉ้อโกงการฉ้อโกง ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกสมาคมฉ้อโกงการฉ้อโกง ในข้อ ๓ ว่า (๑) เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นคนไร้ความสามารถ และ (๓) มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง

จะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติการฉ้อโกงการฉ้อโกง พ.ศ. ๒๕๔๕ และประกาศกระทรวงดังกล่าว ได้กำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกสมาคมฉ้อโกงการฉ้อโกงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพไว้เพียงกว้าง ๆ สมาคมฉ้อโกงการฉ้อโกงแต่ละแห่งจึงสามารถที่จะกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสมของการดำเนินกิจการของสมาคมฉ้อโกงการฉ้อโกงนั้น และผู้ถูกร้องก็ย่อมที่จะสามารถกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกได้ตามความเหมาะสมของการดำเนินกิจการของผู้ถูกร้องเช่นเดียวกัน ดังเช่นที่ผู้ถูกร้องกำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้เข้าเป็นสมาชิกของชมรมฉ้อโกงการฉ้อโกง ในระเบียบข้อบังคับชมรมฉ้อโกงการฉ้อโกง เครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน ██████████ จังหวัดสกลนคร ฉบับที่ ๖ แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. ๒๕๖๑/๒) ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ แต่การกำหนดคุณสมบัตินี้จะต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนด้วย

กรณีการติดเชื้อเอชไอวีซึ่งผู้ถูกร้องได้นำมากำหนดเป็นลักษณะต้องห้ามการเข้าเป็นสมาชิกของผู้ถูกร้องนั้น เป็นที่ยอมรับในวงการทางการแพทย์แล้วว่า เชื้อเอชไอวี (Human Immunodeficiency Virus: HIV) คือ ไวรัสที่ทำลายเซลล์เม็ดเลือดขาว ทำให้ภูมิคุ้มกันบกพร่อง ส่วนเอดส์ (Acquired Immune Deficiency Syndrome: AIDS) คือ กลุ่มอาการของการติดเชื้อแทรกซ้อนต่าง ๆ เมื่อระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายถูกเชื้อเอชไอวีทำลายจนไม่สามารถต้านทานเชื้อโรคที่เข้าสู่ร่างกายได้ ดังนั้น การติดเชื้อเอชไอวีไม่จำเป็นต้องมีอาการเอดส์ ผู้ติดเชื้อสามารถรับการรักษา

ด้วยยาต้านไวรัสเอชไอวี และผู้ติดเชื้อเอชไอวีสามารถดำรงชีวิตได้เช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป รวมถึงสามารถมีอายุขัยยืนยาวเทียบเท่าผู้ไม่ติดเชื้อ หากได้รับการรักษาอย่างถูกต้อง สอดคล้องกับความเห็นของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านเอชไอวี ได้แก่ [REDACTED]

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย [REDACTED]

[REDACTED] รวมถึงผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสกลนครที่ให้ไว้ ต่อที่ประชุมเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ในคราวที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดประชุมร่วมกับนายอำเภอ [REDACTED] คณะกรรมการของผู้ถูกร้อง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ที่ห้องประชุมศาลากลางจังหวัดสกลนคร เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องกำหนดลักษณะต้องห้ามผู้ติดเชื้อเอชไอวีในการเข้าเป็นสมาชิกของชมรมฅาปนกิจสงเคราะห์ ในระเบียบข้อบังคับชมรมฅาปนกิจสงเคราะห์ เครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน [REDACTED] จังหวัดสกลนคร ฉบับที่ ๖ แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. ๒๕๖๑/๒) ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นการปฏิบัติให้เกิดความแตกต่างกันระหว่างผู้ติดเชื้อเอชไอวีกับผู้ไม่ติดเชื้อเอชไอวี ภายใต้สถานการณ์หรือเงื่อนไขอย่างเดียวกัน และเมื่อการกระทำดังกล่าวมีผลทำให้ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีไม่สามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่นทั่วไป จึงเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุอื่นใด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights: ICESCR) ข้อ ๒ วรรคสอง ในชั้นนี้ จึงเห็นว่า การที่ผู้ถูกร้องกำหนดลักษณะต้องห้ามผู้เข้าเป็นสมาชิกชมรมฅาปนกิจสงเคราะห์ว่าต้องไม่เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวีนั้น เป็นการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ถูกร้อง เพื่อดำเนินการต่อไป

นอกจากนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีข้อสังเกตว่า การดำเนินกิจการฅาปนกิจสงเคราะห์ตามคำร้องนี้ยังมีได้ดำเนินการจดทะเบียนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการฅาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๕ แม้สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ในฐานะเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง จะได้แจ้งเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง รวมถึงกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้ได้รับทราบและถือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายด้วยแล้วก็ตาม ซึ่งอาจเกิดผลกระทบต่อการกำกับดูแลตามภารกิจของหน่วยงานและอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลจากการดำเนินกิจการในลักษณะเดียวกันกับคำร้องนี้ ดังนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเห็นควรมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

๕. มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนและข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ถูกร้องและมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) และ (๓) ประกอบมาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๒ ดังนี้

๕.๑ มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ผู้ถูกร้องควรแก้ไขระเบียบข้อบังคับชมรมฅมาปนกิจสงเคราะห์ เครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน ██████████ จังหวัดสกลนคร ฉบับที่ ๖ แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. ๒๕๖๑/๒) ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ เรื่องการเข้าเป็นสมาชิกของชมรม ข้อที่ ๖ โดยไม่กำหนดลักษณะต้องห้ามผู้ติดเชื้อเอชไอวีเข้าเป็นสมาชิก ทั้งนี้ โดยให้ดำเนินการภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานนี้

๕.๒ ข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในฐานะนายทะเบียนกลางตามพระราชบัญญัติการฅมาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ควรประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของสมาคมฅมาปนกิจสงเคราะห์ เช่น สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการฅมาปนกิจสงเคราะห์ โดยเฉพาะการกำชับให้มีการจดทะเบียนเป็นสมาคมฅมาปนกิจสงเคราะห์หรือขึ้นทะเบียนการฅมาปนกิจสงเคราะห์ตามกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลการดำเนินกิจการให้เป็นไปด้วยความถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ของการฅมาปนกิจสงเคราะห์ อันถือเป็นกิจการที่สำคัญต่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๖. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จึงมีมติว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน และมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือ

/แนวทาง...

แนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ตามข้อ ๕ ของรายงานนี้ไปยังผู้ถูกร้องและ
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
มาตรา ๒๔๗ (๑) และ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) และ (๓) ประกอบมาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๒ เพื่อดำเนินการ
ต่อไป

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ทำหน้าที่แทน ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นางฉัตรสุดา จันทร์ดียิ่ง	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นายสมณ์ พรหมรส	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นางสาวอารีวรรณ จตุทอง	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นางภิรมย์ ศรีประเสริฐ	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นายสุวัฒน์ เทพอารักษ์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
